

🕒 3 Kasım 2021

Söyleşi

Vladimir Tumanov: "Umarım, kitaplarım bilgiyi kulakların arasında tutmaya yardımcı olur."

✍ Müren Beykan

Facebook'ta Paylaş

Twitter'da Paylaş

👍 0

💬 0

**İklim bilimi ve coğrafya
hakkında sıradan bilgiler
insanları pek
heyecanlandırmaz. Ama**

savaş ya da küresel ısınma gibi büyük sorunlar hikâyeler halinde ele alındığında dikkati çekiyor.

Müren Beykan: Sevgili Vladimir, ilk kitabın “Kraliçe’yi Kurtarmak”ın İngilizce baskısını, ajansın tozlu rafında, buruşmuş halde bulduğumda yıl 2002’ydi. O gün sana – fantastik kurgularla gerçeğin peşine düşen bir yazara rastladığımızı anlamıştık aslında. Ve işte o günden bu yana, nerdeyse 20 yıllık bir serüvendeyiz. İlk şunu sormak istiyorum, bu benzersiz buluşmamızda seni en çok heyecanlandıran ne oldu: Romanının bambaşka bir coğrafyada fark edilmesi mi, Türkçe’de yayımlanma olanağı mı? O sırada böyle bir hedefin var mıydı, Günışığı Kitaplığı’nın haberini alınca ne düşünmüştün?

Vladimir Tumanov: “Kraliçe’yi Kurtarmak” kitabımı ilk seçen yabancı yayınevinin –tıpkı İngilizce kitabın yayınevi Scholastic gibi– kendini çocuk kitaplarına adanmış bir yayınevi olması çok ilgimi çekmişti. Çocuğu, yayıncılığın öznesi kılması, çocuk zihninin hak ettiği gelişmeye saygı ve bu yönde emek vermesi, benim için ciddi öneme sahiptir. Günışığı Kitaplığı’nın o yıllarda (2000’ler başı) yayımladığı kitapları dikkate aldım; koleksiyonunda yer alan Türk ve yabancı yazarlar arasındaki sağlıklı dengeyi fark ettim. Bu, dünyaya ve çeşitliliğe kucak açarken, aynı zamanda yerli yeteneklerin de gelişmesi ihtiyacını önemsediğini gösteriyordu.

MB: Türkiyeli okurlarının büyük ilgi gösterdiği ilk romanın “Kraliçe’yi Kurtarmak”ı, 2006’da “Haritada Kaybolmak” izledi -tabii bu sefer önce Türkçe’de. Kahramanların Alt Kardeşler’in antikalar dükkânında bulduğu 4 rulo ile başladı “Gizemli Haritalar” dizisi, çok sevildi ve şimdi yine dayanışmaya, dostluğa ilişkin güçlü söylemiyle “Suda Kaybolmak” raflarda. Hatta, baskı üstüne baskı yapıyor. Günümüzde gezegeni çok ciddi tehdit eden iklim krizine dikkat çekiyorsun. Dosyayı ilk okuduğumda, bırrr, tüylerim ürpermişti. Bir yazar ve bir eğitimci olarak bu konuda farkındalık oluşturmaya önemsediyini düşünüyorum; edebiyat, bu sorunun görünür kılınmasında nasıl etkin olabilir?

VT: İnsanlar hikâye anlatıcısı varlıklardır. İklim bilimi ve coğrafya hakkında sıradan bilgiler insanları pek heyecanlandırmaz. Ama savaş ya da küresel ısınma gibi büyük sorunlar hikâyeler halinde ele alındığında dikkati çekiyor. Mesele sadece sayılar ve veri tabloları değil de, karakterlerin hayalleri, duyguları ve insani bağlarıyla aktarılan yaşamları olursa, okur olaylarla özdeşleşebilir. Eşim lisede tarih öğretmeni ve bana öğrencilerinin ikinci

Dünya Savaşı ile ilgili derslerdeki tepkilerini aktarıyor. Ders kitabının duygudan uzak, sıradan anlatımıyla sınıfın dikkatini çekmek hiç kolay değilken, Christopher Nolan'ın "Dunkirk"ü (2017) gibi filmleri birlikte izleyince, öğrenciler kahramanların başına gelenlere kapılıp dikkat kesiliyorlar. Özetle, biz insanlar her zaman "Sonra ne olacak?" sorusunu merak ediyoruz. Bir yazarın görevi bu soruya cevap aramaktır.

MB: Son yıllarda, iklim krizine karşı dünyanın farklı bölgelerinden çocukların, yetişkinlere göre çok çok daha aktif görev üstlendiklerini, ülkelerin karar vericilerini etkileyerek, koruyucu, onarıcı yasalar için yılmadan ısrar ettiklerini, seslerini duyurabilmek uğruna hakaretlere, aşağılamalara bile katlandıklarını izliyoruz. Yetişkinlerin bozduklarını düzeltmeye, dünyayı kurtarmaya çalışan çocuklara -edebiyatın dışında- nasıl destek olunmalı? Bir eğitimci, bir doğa sever ve tabii, duyarlı bir yazar olarak görüşlerin kıymetli.

VT: Greta Thunberg yakın zamanda dünya çocuklarının iklim krizini ne kadar ciddiye aldığını bizlere gösterdi. Ben de bir yetişkin ve yazar olarak bu sorunda saf tutmam, çocuklara destek olmam gerektiğini düşündüm. İşte "Suda Kaybolmak" da benim cevabım –yeni kuşakların dertli gezegenimizin geleceği hakkındaki endişelerini dile getirmede edebiyatı kullanma denemesi. Çocuk edebiyatında çocukların merkezi rollerde yer alması; önemli olduklarını, haklarının olduğunu ve dünyayı daha iyi bir yer haline getirebileceklerini anlatarak onları yüreklendirmek içindir. Çocuk karakterlerin zorlu koşullara karşı mücadelesi, vazgeçmenin bir seçenek olmadığını ve umudun belki de tüm duyguların en görkemlisi olduğunu hatırlatır. Benim kitaplarım ve karakterlerim de bu amaca küçük bir katkıdır.

MB: Alt Kardeşler, tekneyle yola çıkmadan önce tüm felaketin kendi küçük dünyalarında olup bittiğini sanıyorlar, ama aslında tüm dünya sular altında. Mesafelerin adeta yok olduğu teknoloji çağında, sorunların da akıl almaz bir hızla küreselleştğine dikkat çekiyorsun. 2000'lerin başında "Kraliçe'yi Kurtarmak"ı yazarken de bunları düşünmüş müydün?

VT: "Kraliçe'yi Kurtarmak"ı 1999'da yazmaya başladım –dünyanın hâlâ naif olduğu zamanlar. Yaklaşan krizin farkında olanlar varsa da, ben bu konuda kafa yorduğumu hatırlamıyorum. Tüm ipuçlarının o zamandan gözümüzün önünde olduğunu düşünmek bana acı veriyor ve yine de biz birçok "yetişkin" bunları kaçırdık ya da

durumun aciliyetini hafife aldık. Şimdi yetişmeye çalışıyoruz, umarım çok geç kalmamışızdır. "Kraliçe'yi Kurtarmak" ve "Haritada Kaybolmak" kitaplarında kahramanlarımın karşılaştığı zorluklar, bu kitapların yazıldığı zamanın bir yansıması olarak kişisel niteliktedir. "Asılı Dağ'ın Kâhini" ve "Suda Kaybolmak" ise, son 3 yıl içinde yazıldı; dolayısıyla, çocukların önemli rol aldığı sorunların sınırları tüm toplumları etkileyecek kadar genişledi. İki kitap da doğanın gücüne saygı duymamız gereğini vurguluyor. Bence her yazar yaşadığı dönemin yankısıdır.

MB: Bilmeceleri çocuklar seviyor; sen de 3 kitabında, bilgi araştırmanın bir yöntemi olarak bilmeceyi kullanıyorsun. Çocukken sen de sever miydin, yoksa oğlun Aleks'e matematiği sevdirmeye sevdasıyla mı bu yöntemi geliştirdin? Bilmeceleri çözmek için hem Alt Kardeşler ve Mariana, hem de okurların bilginin peşine düşüyor, üstelik yazılı kaynaklardan araştırma yapıyorlar. Doğrusu pek faydalı bir yöntem işareti ediyorsun. İnsanlığın büyük mirası kitabın ve bilginin önemini vurgulaman bilinçli diye düşünüyorum.

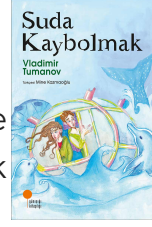
VT: Evet, çocukken bilmecelere bayılırdım gerçekten de. Rusya'da yaşarken, özellikle resimli bilmecelerden keyif alırdım; ayrıca matematikteki sözel problemleri, sadece sayısal olan problemlere tercih ederdim. Bana göre bilmeceler, tenefüs heyecanını sınıfın içine taşıyabilir. Çocukların sınıfta çalışmak için, genellikle dışarıdan motive olmaları gerekir. Oysa tenefüs sırasında buna ihtiyaçları yoktur. Doğal olarak oynamaya yatkındırlar ve bilmeceler bir oyun biçimidir. Oğlum Alex de çocukken farksızdı

ve benim bilmece şeklindeki matematik sorularımdan hoşlanırdı. Şimdi Google'da mühendis olarak çalışıyor. Umuyorum ki, onun programlamaya ilgi duymasına "Kraliçe'yi Kurtarmak"ın katkısı olmuştu.

Yazılı kaynaklarda araştırmaya gelirsek; bir cevabı bulmak için ne kadar çok emek harcarsak, o bilginin aklımızda kalma olasılığının o kadar yüksek olduğu kanıtlanmıştır. İnternetse bize fazlaca hızlı cevaplar veriyor. Zaman harcamadığımızda, biraz olsun ter dökmediğimizde bilginin bir kulağımızdan girip diğerinden çıkması kolaydır. Umarım, kitaplarım bilgiyi kulakların arasında tutmaya yardımcı olur.

MB: Sadık okurların "Gizemli Haritalar" dizisinin 3. macerasını da hevesle bekliyor. Çokça heyecanlı bir öykü olduğunu biliyorum, ama okurlarınla da paylaşsan: Üç kahramanını "ateş rulosu" macerasında neler bekliyor?

VT: Astronomiye, tutkulu bir merak duymuşumdur hep. Hatta, okuldayken bu alana yönelmeyi bile düşünmüştüm. En güncel astrofizik haberlerini okumayı, evren hakkında olabildiğince çok şey öğrenmeyi seviyorum. Bu heyecan beni, uzaydan gelen bir tehdit üzerine, "Brimstone 13"ü yazmaya teşvik etti. "Gizemli Haritalar" dizisinin 3 kahramanı bu sefer bambaşka bir küresel problemle karşılaşacak: Güneş sisteminin derinliklerinden Dünya'ya doğru hızla yaklaşan bir asteroit. Her zamanki gibi çözüm, Bay Chagrin'in rulolarında saklı olacak; bu kez "ateş rulosu"nda. Ateş bağlantısı var, çünkü büyük bir asteroit, Dünya'nın atmosferine girdiğinde, tüm gezegeni kavuracak bir yangına neden olabilir. "Brimstone 13"te kahramanlarım, 66 milyon yıl önce dinozorları yeryüzünden silen felaketin benzerini önlemeye çalışacak. Bu görev onları, ıssız bir adada kaybolacakları, bir mağaranın labirentinde sıkışıp kalacakları, tuzlu su timsahları kadar haydutlardan da kaçacakları, ama bir balinayla tanışacakları, ata binecekleri, sarı bir denizaltının üstünde gezecekleri ve iki çok özel yetişkin arkadaş edinecekleri Avustralya'nın kuzeyine kadar götürecektir.

MB: Kitaplarının çeşitli ülkelerde sevilerek okunduğunu biliyoruz, ama başı Türkiye çekiyor. Sen de burada hem okullarda çevrimiçi buluşmalar gerçekleştiriyorsun, hem de medyayı izliyorsun. Bir yazar olarak ülkemizde bunca sevilmeni, yüz binlerce çocukta iz bırakmanı nasıl değerlendiriyorsun?

VT: Türkiye, zihnimde her zaman özgürlükle bağdaşacak. Çocukken, Rusya'da, Karadeniz

kıyısındaki bir kampta birkaç yaz geçirdim. Soğuk Savaş zamanıydı ve Sovyetler Birliği dışına seyahat etmek mümkün değildi. O yüzden, Karadeniz'den ufka doğru bakınca, Türkiye'yi hayal ederdim –Kolay ulaşılabilir görünen, yakın tek ülkeydi, en azından hayal gücümle. Bilinmeyen, heyecan verici bir dünyaya açılan kapı diye hayal ettiğim İstanbul'a gitmek için hızlı bir tekne yolculuğu düşündüm. Bir gün Şeyda adında bir kızla tanıştım. Moskova'daki Türkiye Büyükelçiliği'nde çalışan bir şoförün kızıydı. Oyuncaklar da dahil olmak üzere, Türkiye'den çok güzel şeyleri vardı; tabii en değerlisi (en azından bir Sovyet çocuğu için) sakızdı. O sakızın tadını unutamadım. Hâlâ, ender de olsa, sakız çiğnediğimde aklıma Türkiye gelir. Yani, çocukluğum ve Türkiye belleğimde ayrılmaz şekilde bağlantılı ve bu, Türkiyeli çocuklarla bağ kurmamın da nedeni oldu. Hepsi benim çocukluk arkadaşlarım.

MB: Dilerim, pandemi sonrasında yüz yüze sohbet olanağı buluruz. Yazar-editör ve tabii çevirmen (Mine Kazmaoğlu) birlikteliğimizi kutlamak için harika bir fırsat yakalıyoruz. Teşekkürlerimle...

VT: Sevgili Müren, her zaman kalbimdesiniz!

 Facebook'ta Paylaş

 Twitter'da Paylaş

 0

 0

YORUMLAR

Bir yorum yazın

🕒 November 3, 2021

Interview

Vladimir Tumanov: "I hope my books will help keep knowledge between the ears."

✍ Muren Beykan

Share on Facebook

Share on Twitter

🤍 0 0

**Ordinary knowledge of
climate science and
geography does not excite
people. But it draws**

attention when big problems like war or global warming are handled as stories.

Müren Beykan: Dear Vladimir, it was 2002 when I found the English edition of the first book, "Saving the Queen," crumpled on the agency's dusty shelf. On that day, we realized that we had met you – a writer who was chasing the truth with fantastic fictions. And since that day, we have been on an adventure of almost 20 years. First of all, I would like to ask you what got you most excited about this unique meeting: Is your novel noticed in a completely different geography or the opportunity to be published in Turkish? Did you have such a goal at the time, what did you think when you heard about the Daylight Library?

Vladimir Tumanov: I was very intrigued by the fact that the foreign publisher that first chose my book "Saving the Queen" – just like the English-language book publisher Scholastic – was a publishing house devoted to children's books. Making the child the subject of publishing, respecting the development that the child's mind deserves and putting effort in this direction are of great importance to me. I took into consideration the books published by Günışığı Kitaplığı in those years (early 2000s); I noticed the healthy balance between Turkish and foreign authors in his collection. This showed that while embracing the world and diversity, it also cared about the need to develop indigenous talents.

MB: The first novel, "Saving the Queen", which attracted great interest from Turkish readers, was followed by "Lost on the Map" in 2006 - of course, first in Turkish this time. The "Mysterious Maps" series, which started with 4 rolls that the heroes found in the antiques shop of the Alt Brothers, became very popular, and now "Lost in the Water" with its strong discourse on solidarity and friendship is on the shelves. It even puts pressure on pressure. You draw attention to the climate crisis that threatens the planet very seriously today. When I first read the file, I got goosebumps. As a writer and an educator, I think it is important to raise awareness on this issue; How can literature be effective in making this problem visible?

VT: Humans are storytelling beings. Ordinary knowledge of climate science and geography does not excite people. But it draws attention when big problems like war or global warming are handled as stories. If it's not just numbers and data tables, but the characters' dreams, emotions, and lives conveyed through human bonds, the reader can identify with the events. My wife is a history teacher in high school and she tells me about her students' reactions in classes about the Second World War. While it is not easy to attract the attention of the class with the emotionless and ordinary narration of the textbook, when watching movies like Christopher Nolan's "Dunkirk" (2017) together, students become distracted by what happens to the heroes. In a nutshell, we humans always ask, "What next?" We wonder the question.

MB: In recent years, we have observed that children from different parts of the world take a much more active role in the fight against the climate crisis, influencing the decision-makers of countries, insisting on protective and restorative laws without hesitation, and enduring insults and

humiliations in order to make their voices heard. How should we support children who are trying to fix what adults have broken and to save the world - apart from literature? As an educator, a nature lover and, of course, a sensitive writer, your views are valuable.

VT: Greta Thunberg recently showed us how seriously the world's children take the climate crisis. I thought that as an adult and writer, I should take a stand on this

issue and support the children. Here is my answer to "Lost in the Water" – an attempt by new generations to use literature to express their concerns about the future of our troubled planet. Children's central roles in children's literature; It is to encourage them by telling them that they matter, that they have rights, and that they can make the world a better place. The child characters' struggle against difficult circumstances reminds us that giving up is not an option and that hope is perhaps the most glorious of all emotions. My books and characters are a small contribution to this cause.

MB: The Lower Brothers think that all the disaster is happening in their own little world before they set off on the boat, but actually the whole world is under water. You draw attention to the fact that in the age of technology, where distances almost disappear, problems are globalizing at an incredible speed. Did you also consider these when you were writing "Saving the Queen" in the early 2000s?

VT: I started writing "Saving the Queen" in 1999—when the world was still naive. Although there are those who are aware of

the approaching crisis, I do not remember thinking about it. It pains me to think that all the clues were before our eyes from then on, and yet many of us "adults" missed them or underestimated the urgency of the situation. We're trying to catch up now, hopefully it's not too late. The challenges faced by my heroes in "Saving the Queen" and "Lost on the Map" are personal in nature as a reflection of the time these books were written. "The Oracle of the Hanging Mountain" and "Lost in the Water" were written in the last 3 years; therefore, the boundaries of the problems in which children play an important role have expanded to affect all societies. Both books emphasize the need to respect the power of nature.

MB: Children love riddles; you also use riddles as a method of searching knowledge in your 3 books. Did you like it when you were a child, or did you develop this method with the love of making your son Aleks love mathematics? In order to solve the riddles, both the Lower Brothers and Mariana and the readers pursue information, moreover, they search for written sources. You are pointing to a very useful method indeed. I think it is conscious that you emphasize the importance of the book and knowledge, the great heritage of humanity.

VT: Yes, I really loved riddles as a kid. While living in Russia, he especially enjoys picture riddles; I would also prefer word problems in math to numerical problems only. For me, riddles can bring the excitement of recess into the classroom. Children often need to be externally motivated to work in the classroom. However, they do not need it

during recess. They are naturally prone to play and riddles are a form of play. My son Alex was no different when he was a kid, and he liked my riddle-shaped math questions. He now works as an engineer at Google. I hope "Saving the Queen" helped fuel her interest in programming.

As for research in written sources; It has been proven that the harder we spend trying to find an answer, the more likely we are to retain that information. The Internet gives us very fast answers. It's easy for information to go in one ear and out the other when we don't waste time or sweat a bit. I hope my books will help keep the knowledge between the ears.

MB: Loyal readers are eagerly awaiting the 3rd adventure in the "Mysterious Maps" series. I know it's a very exciting story, but share it with your readers: What awaits the three heroes in their "fireroll" adventure?

VT: I've always had a passionate interest in astronomy. In fact, I even thought of heading into this field when I was in school. I love to read the latest astrophysics news and learn as much as possible about the universe. This excitement prompted me to write *Brimstone 13*, on a threat from outer space. This time, the 3 protagonists of the "Mysterious Maps" series will encounter a completely different global problem: An asteroid rapidly approaching Earth from the depths of the solar system. As always, the solution will be hidden in Mr. Chagrin's rolls; this time in the "fire roll". There is a fire connection because when a large asteroid enters Earth's atmosphere, it can cause a fire that will scorch the entire planet. In "Brimstone 13," my heroes will try to prevent a similar catastrophe that wiped out the dinosaurs 66 million years ago. This mission will send them to get lost on a deserted island,

MB: We know that his books are loved and read in various countries, but Turkey takes the lead. Here, you both make online meetings at schools and watch the media. As a writer, how do you evaluate the fact that you are loved so much in our country and that you have left a mark on hundreds of thousands of children?

VT: Turkey will always be compatible with freedom in my mind. As a child, I spent several summers in Russia, in a camp on the Black Sea coast. It was the time of the Cold War and it was not possible to travel outside the Soviet Union. So, looking towards the horizon from the Black Sea, I used to imagine Turkey – the only country nearby

that seemed easily accessible, at least in my imagination. I thought of a fast boat ride to Istanbul, which I imagined as the gateway to an unknown and exciting world. One day I met a girl named Şeyda. She was the daughter of a driver working at the Turkish Embassy in Moscow. They had very nice things from Turkey, including toys; Of course, the most valuable (for a Soviet kid, at least) was chewing gum. I couldn't forget the taste of that gum. Still, on rare occasions, when I chew gum, I think of Turkey. Well, My childhood and Turkey are inextricably linked in my memory, and that's why I bonded with Turkish children. They are all my childhood friends.

MB: I hope we can have a face-to-face chat after the pandemic. We have a great opportunity to celebrate our writer-editor and of course translator (Mine Kazmaoğlu) collaboration. Thank you...

VT: Dear Müren, you are always in my heart!

 Share on Facebook

 Share on Twitter

 0

 0

COMMENTS

Write a review

There are no comments yet. Be the first to comment!